

ע"פ 8944/16 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 8944/16

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל

כבוד השופט א' שהם

כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
בתפ"ח 35832-07-14 שנitin על ידי כבוד השופטים ר'
לורק, צ' דותן ו-ד' עטר

בשם המערער:

עו"ד אבי כהן

עו"ד ארז בן אריה

גב' ברכה וייס

בשם המשיבה:

בשם שירות המבחן:

פסק דין

השופט נ' הנדל:

1. מונח בפנינו ערעור על גזר דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (תפ"ח 35832-07-14), כבוד השופטים ר'
לורק, צ' דותן ו-ד' עטר). הערעור מופנה כנגד רכיב המאסר בפועל בלבד – 3 שנים.

המערער הורשע, על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן, בריבוי עבירות של מעשים מגונים בשתי קטינות שטרם
מלאו להן 14 שנים ובריבוי עבירות של ניסיון אונס באחת הקטינות בין השנים 1996-1998. סיפור המעשה הוא
שהמערער, ליד 1960, התגורר עם משפחתו בשכנות לשתי המתלונות, אחיוות שבעת ביצוע העבירות היו בנות 8-10

עמוד 1

(להלן: קטינה א' וקטינה ב'). על פי האישום הראשון, במספר לא מועט של מקרים, כאשר המתלוננות שיחקו עם ילו' המערער בדירתו, המערער משך את קטינה א' לחדר בדירה, שם הושבה על ברכו ולעתים אף נגע באיבר מינית. חלק מן המקרים התרחשו חרב התנדותה המפורשת של קטינה א'. על פי האישום השני, בהזדמנויות שונות המערער משך את קטינה ב' לשירותים, ונגע בחזה שלה ובאיבר מיניה. במקרים שונים הוא אף ניסה להחדר אכזבוטוי לאיבר מיניה, בניגוד לרצונה. במקרה אחר המערער הפסיק את מכנסיו והניח את ידה של קטינה ב' על איבר מינו, בניגוד לרצונה. על המערער הוטל, כאמור, עונש מאסר בפועל של שלוש שנים, עונשי מאסר על תנאי ופיצוי.

במסגרת הערעור, המערער טוען כי עונש המאסר בפועל חמור מדי, וכן להמירו בעונש מאסר בדרך של עבודות שירות בלבד. לחילופין, יש להעמיד את עונש המאסר על 12 חודשי מאסר בפועל בלבד. זאת, לנוכח הנסיבות הנסיבות החרגות בעניינו. ראשית, העיריות בוצעו לפני שנים רבות, ובמשך התקופה שהחלפה מביצוען הוא לא עבר עיריות נוספות ואף השתלב בהליך טיפול ייעודי לעבריini מין. כמו כן, המערער הוודה בחקירתו בביצוע העיריות, ושלים את הפיצוי שהוטל עליו. עוד נטען לנسبות משפחתיות מיוחדות שמצדיקות הקלה בעונש – אשת המערער חוללה במחלה נפש פעליה, ולזוג שמנוה ילדים, שאחד מהם חוללה במחלה קשה. המשיבה, מצדה, מדגישה כי הנسبות הייחודיות למקרה היו ידועות לבית המשפט המחויזי בעת גזר הדין, וניכר כי הוא התחשב בנסיבות אלה בעת קביעת העונש.

2. בית משפט זה שב וצין כי עיריות מין בקטינים הין מן העיריות החמורות בספר החוקים. התכליית החברתית והמוסרית בסוד דיני העונשין גוזרת כי علينا להגן על שלומם וسلامות הגופנית והנפשית של קטינים חסרי ישע. לנוכח זאת, על בית המשפט לגוזר עונשי מאסר הולמים ומשמעותיים על עבריini מין, גם במטרה להעביר מסר ציבורי חד משמעי באשר לחומרת העיריה וכדי להՐתיע עבריini מין פוטנציאליים (ראו לדוגמא: ע"פ 11/9478 פלוני נ' מדינת ישראל (4.9.2014); ע"פ 2336/15 פלוני נ' מדינת ישראל (10.1.2017)).

במקרהנו, אכן נסיבותיו האישיות של המערער יהודיות הן. הוא הורשע בחילוף שנים רבות מעת ביצוע העיריה, שנים שבהן ניהל אורך חיים נורמטיבי. בנוסף, אשתו של המערער סובלת ממחלה נפש וממעערר לוקח גידול ילדי הקטינים. נתונים אלה דורשים התחשבות בעת גזרת העונש, והם אכן נשקלו על ידי בית המשפט המחויזי (ראו: פסקאות 66-68 לגור הדין). זאת, כאשר עונשו של המערער הוועד על שלוש שנים מאסר, עונש המצרי ברף התחthon של מתחמי העונשה שנקבעו ביחס לשני האישומים – וזאת מבליל להביע עמדה אם לא היה מקומ לקבוע מתחמי עונשה חמורים יותר. כמו כן, הוחלט כי העונשים בגין שתי העיריות ירוצו בחיפוי מלאה זה זהה. אך יש להוסיף כי המסמכים הרפואיים שהוצעו בדיון בפנינו אינם בהתאם נתונים חדשים, אלא הם מהווים בסיסו נוספת לנسبות משפחתיות של המערער, שהוכרו על ידי בית המשפט המחויזי בגור דין. אין די בהם כדי לשנות את קביעותה של הערכת הדינית.

יתרה מזאת, אל מול הנسبות האישיות שפורטו לעיל, יש להעמיד את חומרת העיריות שבוצעו. המערער, לאור תקופת של כשנתיים, ביצע מעשים מגונים מרובים בקטינות בנות 8-10 וכן ניסיונות רבים לאנוש את אחת הקטינות. אך יש להוסיף את ההתרשםות העולה מתקופיר נפגעות העיריות לפיה העיריות הותירו במתלוננות פגעה ברורה וקשה גם בחילוף השנים. בשל חומרת המעשים ולنוכח חילוקו של בית המשפט במאבק נגד ניצול מיני של קטינים, ניכר כי יש להטיל עונש מאסר בפועל לתקופה משמעותית. בראיה זו, עם כל ההבנה למצבה האישית המורכב של משפחת המערער, העונש אינו חמור יתר על המידה.

אכן, התקופה שהחלפה מיום ביצוע העיריה הינה ארוכה והמערער חף לדאג לשני ילדים הקטינים, שהצעיר

מביניהם הוא בן 14. מצד الآخر, הנזק שנגרם בביצוע עבירות כאלו, וכך גם כאן על פי תסקיר קורבנות העבירה, נמשך לארוך שנים ועד לימינו. הפגיעה מותירה צלקות נפשיות המשליכות על התפקוד הנורומטיבי של הנפגע. בהיבט המענייני שקהלנו גם זאת: המקהלה אינם מתאימים לאי הטלת עונש מאסר בפועל או לריצוי מאסר בדרך של עבודות שירות.

אם נקבל כי ניתן להקל במידת מה בעניין העונש, הרי התקופה בכל מקרה תחייב ערכית סידור לבני משפחת המערער ובאו כוח המדינה ציין בפנינו כי שירות הרווחה מצוי בתמונה. על רקע כל אלה, ולונכח העובדה כי בית משפט קמא שקל את השיקולים הרלוונטיים ונתן ביטוי להם באורך תקופת המאסר שקבע, נראה כי דין הערעור להידחות.

.3. סוף דבר, הערעור נדחה.

4. על המערער להתציב לתחילה ריצוי עונשו בביב"ר הדרים, ביום 10.1.2018 לא יותר מאשר 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעוזת זהות או דרכון. על המערער לחתום את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיעון של שב"ס בטלפון: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, ל"י בסמלו התשע"ח (18.12.2017).

שׁוֹפְט

שׁוֹפְט